

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011652
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118011652.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a prísediacich Petra Troščáka a PaedDr. Milana Korkobca na hlavnom pojednávaní konanom v Prešove dňa 25. októbra 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. K., L.. XX.X.XXXX E. T., P. J. P. XXXX/X, T.

sa uznáva vinným

z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozsudku, pretože:

dňa 05.04.2018 v čase o 12.52 hod. E. G. L. A.. S.. N.. D. Č.. XX, v podzemnej časti parkoviska obchodného centra R., doposiaľ nezisteným predmetom rozbil zadnú sklenenú výplň piatych dverí osobného motorového vozidla zn. Š. M., R..Č.: J.-XXXPS, ktoré bolo zaparkované na parkovacom mieste č. 177 a z batožinového priestoru vozidla odcudzil brašnu svetlohnedej farby, v ktorej sa nachádzal fotoaparát zn. Q. R. XXXD spolu s objektívom zn. Q. XX-XXmm W. D. a ďalším prídavným objektívom zn. P. S. XX-XXX mm F/4-5.6 Di pre Q., čím vlastníkovi vozidla, spoločnosti J. B. D., D.. O.. M., D. D. T. X, J. - O. spôsobil škodu poškodením v sume 517,58 € a majiteľovi brašne s fotoaparátom a objektívmi, Š. Č., L.. XX.XX.XXXX spôsobil škodu krádežou vecí v sume 608,90 €, pričom obvinený sa krádeže dopustil, hoci mu za zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/95/2016 zo dňa 27.03.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/26/17, právoplatným dňa 31.05.2017, bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

teda

prisvojil si cudziu vec, pričom tento čin spáchal vlámaním a hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona oproti žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný uhradiť poškodenému Š. Č.W., L.. XX.XX.XXXX E. T., J. G., B. D. XX škodu vo výške 450,- (štyristo päťdesiat) Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkazuje poškodeného Š. Č., L.. XX.XX.XXXX E. T.C., J. G., B. D. XX so svojim zvyškom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30. 8. 2018, bola na M.. O. K., podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného do 31.7.2019 s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona účinného do 31.7.2019 na tom skutkovom základe, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dňa 11.3.2020, súd vyhlásil v tejto veci rozsudok, ktorým oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku, pretože nemal za dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Dňa 17.9.2020, Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 7To/6/2020, vyššie uvedený rozsudok zrušil v celom rozsahu a súdu prvého stupňa vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutia.

Na začiatku hlavného pojednávania dňa 24.10.2018 obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Zároveň využil svoje právo a vo veci nevypovedal. K veci samej sa však vyjadril v rámci svojej záverečnej reči.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného Š. Č., svedkov B. G., I. J., G. D., I. D., I. B., I. J., výsluchom súdneho znalca I.. W.. O. Y., C.. C. T., C.. M. G. prečítaním listinných dôkazov, prehratím obrazového záznamu na technickom zariadení a vykonaním vyšetrovacieho pokusu.

Vykonaným dokazovaním a to výsluchom poškodeného Š. Č., zápisnicou o obhliadke miesta činu zo dňa 5.4.2018 a fotodokumentáciu k nej, mal súd za preukázané, že dňa 05.04.2018 v G. L. A.. S.. N.. D. Č.. XX, v podzemnej časti parkoviska obchodného centra R., z batožinového priestoru vozidla zn. Š. M., R..Č.: J.-XXXPS, ktoré bolo zaparkované na parkovacom mieste č. 177, cez rozbitú sklenenú výplň piatych dverí, bola odcudzená brašna svetlohnedej farby, v ktorej sa nachádzal fotoaparát zn. Q. R. XXXD spolu s objektívom zn. Q. 18- 55mm IS STM a ďalším prídavným objektívom zn. P. AF 70-300 mm F/4-5.6 Di pre Q..

Podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b), ods.4 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.7.2019, zločin krádeže spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený a čin spáchal vlámaním. Páchatel' takéhoto zločinu sa potrestá odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozsudku, prečin krádeže spácha ten, kto si prisvojil cudziu vec, pričom tento čin spáchal vlámaním a hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený. Páchatel' takéhoto prečinu sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Obžalovaný počas celého trestného stíhania tvrdil, že predmetný čin nespáchal.

Podľa obžaloby ho zo spáchania tohto činu, usvedčujú najmä výpovede svedkov B. G., I. J., G. D. S. I. D. príslušníkov PZ, ktorí v čase spáchania činu, boli na mieste samom.

Svedok I. J. vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň zbadali, že v blízkosti obchodného centra R. sa pohybuje vozidlo Volvo o ktorom mal informáciu, že ho používa osoba páchajúca trestnú činnosť, hlavne vykrádanie áut. Následne ako zašlo vozidlo do R., si telefonicky rezervovali hliadku PMJ na prípadný služobný zákrok. Svoje auto nechali hore na parkovisku a peši sa vydali do podzemných garáží. Kolega G. išiel po rampe, kde chodia autá, a on išiel dole po schodoch do priestorov podzemnej garáže. Potom

on pozoroval ako vodič vozidla Volvo, striedavo nastupuje a vystupuje do svojho auta pričom medzi tým ohliada iné auta zaparkované v garážach. On už si vtedy bol vedomý, že ide o pána K.. On nejakým spôsobom rozbil okno na piatych dverách vozidla Octavia a vybral z tohto okna nejaký predmet. On zo svojho miesta pozoroval, že sa jedná o tašku tmavej farby s popruhom a boli na nej aj nejaké klipsne. Následne obžalovaný nastúpil do auta, pričom on aj s kolegom G. išli za týmto autom po rampe sa hore pozrieť či bude zadržané alebo nie. Auto bolo zadržané hladkou PMJ. On mal celý čas pána K. v zornom uhle, vnímal čo robí a až do odjazdu auta z podzemnej garáže mu nezmizol z pohľadu.

Svedok B. G. v podstate potvrdil, to čo uviedol jeho kolega I. J.. Navyše uviedol, že on nevidel ako mal obžalovaný rozbiť sklo na predmetnom vozidle, on to iba počul. Okrem tohto momentu, obžalovaného videl po celý čas.

Svedkovia - príslušníci PMJ, G. D. S. I. D. uviedli, že sledovali vozidlo hneď od okamihu ako vyšlo z podzemných garáží až do jeho zastavenia, keď obžalovaného zadržali, vozidlo uzamkli, pričom cez sklo dverí vozidla videli, že v priestor spolujazdca na podlahe vozidla sa nachádza nejaká kožená taška, avšak pri vykonaní prehliadky týchto priestorov auta, vyšetrovateľom, žiadna taška nebola nájdená. Podľa výpovedí týchto svedkov, mali uvedené vozidlo vždy pod dohľadom.

Súd po vyhodnotení týchto výpovedí vo svetle iných dôkazov a preukázaných skutočností, ich považuje za nedôveryhodné. Nižšie uvedené dôkazné prostriedky, preukazujú objektívne iný priebeh skutkového deja ako ho popisujú svedkovia a preto súd na ich výpovede vôbec neprihliadol.

Zo zápisnice o hliadke miesta činu nevyplýva, že by na mieste samom t.j. v resp. pri poškodenom vozidle nachádzal predmet, ktorý by mohol obžalovaný použiť na rozbitie tohto skla. Takýto predmet nebol zaistený ani v iných priestoroch parkoviska a ani v zadržanom vozidle obžalovaného. Z výpovede poškodeného vyplýva, že uvedené sklo nebolo poškodené.

Zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2018/841 zo dňa 25.6.2018 vyplýva, že na madle rolety batožinového priestoru poškodeného vozidla, nebola zaistená žiadna biologická stopa. To znamená, že pokiaľ páchatel chytil toto madlo, musel tak urobiť v rukaviciach.

Na mieste činu, resp. vo vozidle obžalovaného neboli zaistené odcudzené veci - brašna svetlohnedej farby, v ktorej by sa nachádzal fotoaparát spolu s objektívmi. O tejto skutočnosti svedčí už vyššie uvedená zápisnica o hliadke miesta činu ako aj zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov - osobného motorového vozidla, ktoré použil obžalovaný na opustenie podzemných garáží.

Súd ako dôkaz vykonal tiež prehratie obrazových záznamov z kamier, ktoré snímali miesto činu a výsluch súdnych znalcov, ktorí analyzovali tieto záznamy. Tieto záznamy preukazujú, že svedkovia J. S. G. sa pohybovali v priestore parkoviska, inak, ako to opisujú vo svojich výpovediach, pričom uvádzali, že vozidlo obžalovaného sa pohybovalo pri odchode z parkoviska kontinuálne, pričom zo záznamov je zrejme, že tomu tak nebolo.

Súd v prípade vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, musí byť na základe vykonaného dokazovania presvedčený, že obžalovaný sa skutočne dopustil žalovaného trestného činu.

Zo znaleckého posudku č.37/2018 z odvetvia kriminalistická informatika a fotografia, súdneho znalca I. W. O. Y., ktorý vyhodnocoval obrazové záznamy z kamier umiestnených v podzemnom parkovisku vyplýva, že obžalovaný dňa 5.4.2018 o 12.40 hod. vchádza na svoj motorovom vozidle zn. Volvo do priestorov podzemného parkoviska, pričom o 12.54 hod. tieto priestory opúšťa. Znalec takisto analyzoval jednotlivé sekvencie týchto záznamov, z ktorých vyplýva, že nejaká osoba sa pohybovala medzi týmito časmi v blízkosti vozidla poškodeného, pričom sú zaznamenané okamihy, ktoré majú preukazovať celý skutkový dej, odcudzenia vecí z vozidla poškodeného, určitou osobou.

Z výsluchu C. C. T., súdneho znalca z odvetvia súdne lekárstvo k znaleckému posudku č. 433/2019 vyplýva, že vzhľadom na kvalitu fotodokumentácie, nie je možné presne identifikovať osoby na nich zaznamenaných, pomocou antropologických meraní. Na niektorých obrázkoch podľa vlasov, vystupujúceho brucha a podľa oblečenia, má zato, že možno predpokladať, že ide o osobu obžalovaného.

Z výsluchu C.. M. G., súdneho znalca z odvetvia kriminalistická antropológia k znaleckému posudku č. 42/2020, vyplýva, že samotný detail hlavy a tváre zaznamenanaj osoby je pre individuálnu identifikáciu nedostačujúci, avšak zaznamenaná osoba je vhodná na vyhodnotenie vybraných znakov na hlave a tvári a popisných znakov na tele. Použitím obvyklej metodológie zistila, že osoba, ktorá je zachytená na obrázkoch č. 1-12 znaleckého posudku, vykazuje typovú zhodu s obžalovaným O. K..

Táto osoba má s obžalovaným zhodné tieto znaky: vlasová krajina, masívnosť tela a držanie tela, sklon ramien a držanie horných končatín, prechod hlava - krk, kontúra chrbtice a sedacej časti tela, pomer hornej a dolnej časti tela, poloha - os dolných končatín, uloženie dolných končatín a postavenie chodidiel.

Z obrazového záznamu je zrejmé, že odchod vozidla obžalovaného z podzemného parkoviska nebol súvislý, ale vozidlo v čase 12.52.56 hod do 12.53.27 hod. stálo, pričom kamera nesnímala celé vozidlo, ale iba jeho časť.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov má súd zato, že žiadny priamy dôkaz nepreukazuje vinu obžalovaného, avšak vykonané nepriame dôkazy tvoria ničím nenarušenú sústavu dôkazov, vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom súhrne spoľahlivo ukazujú na jediný záver, že páchatelom uvedeného činu je obžalovaný O. K..

Obžalovaný bol v minulosti odsúdený za obdobné trestné činy (vykrádanie vozidiel). Obžalovaný sa v čase spáchania činu nachádzal na mieste samom, pričom sa jeho vozidlo nachádzalo, hneď vedľa vozidla poškodeného. Osoba, ktorá sa pohybovala medzi jeho vozidlom a vozidlom poškodeného a ktorá je zaznamenaná na obrazovom zázname v momente rozbitia skla na jeho zadných dverách, vykazuje dvanásť zhodných typologických znakov s osobou obžalovaného.

Na základe uvedeného preto súd nemá žiadne rozumné pochybnosti o tom, že by na mieste a v čase činu, sa nachádzala iná osoba, ktorej dvanásť typologických znakov jej postavy by boli zhodné s postavou obžalovaného a ktorá by bola spôsobilá vykonať takýto čin.

Čo sa týka skutočnosti, že vo vozidle obžalovaného sa pri jeho prehliadke nenašli odcudzené veci, tak súd ma zato, že obžalovaný sa ich zbavil počas svojho odchodu z miesta činu a to v momente keď v čase 12.52.56 hod. do 12.53.27 hod. stál v priestoroch podzemného parkoviska, pričom obrazový záznam nesnímala miesto vodiča, resp. priestor pri jeho ľavých predných dverách a teda k vozidlu obžalovaného mohla prísť osoba, ktorej obžalovaný podal odcudzené veci, ako aj predmet, ktorý použil na rozbitie skla zadných dverí poškodeného.

Ďalšie dôkazy, ktoré súd vykonal na hlavnom pojednávaní a ani výsledky vyšetrovacieho pokusu, ktorý súd vykonal na mieste samom, neponúkajú inú verziu toho, čo sa malo odohrať na mieste činu.

Obžalovaný O. K. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/95/2016 zo dňa 27.03.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/26/17, právoplatným dňa 31.05.2017, uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, pričom mu bo uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný si teda prisvojil cudziu vec, pričom tento čin spáchal vlámaním a hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozsudku, pretože tento zákon, je v zmysle ustanovenia § 2 ods.1 Tr. zákona, pre obžalovaného priaznivejší, ako Trestný zákon účinný v čase spáchania činu.

Podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pre páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods.4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 212 ods.2 Trestného zákona, sa páchatel takéhoto prečinu potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Obžalovaný bol v minulosti niekoľkokrát odsúdený za úmyselné trestné činy ako k podmiennečnému tak i k nepodmiennečnému trestu odňatia slobody. Napríklad rozsudkom OS Košice I zo dňa 16.7.2015, keď bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 ods.3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Naopak, priťažovalo mu podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už v minulosti bol odsúdený. Na základe uvedeného preto súd musel podľa § 38 ods.4 Tr. zákona, zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby na úroveň šesťnástich mesiacov.

Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností má súd za to, že uloženie trestu odňatia slobody práve na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, je plne na mieste. Takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Zároveň ho súd pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods.2, písm. b/ Tr. zákona, pretože obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia na základe rozsudku OS Ružomberok, sp. zn. 8T/95/2016 zo dňa 27.3.2017, t. j. v období posledných desiatich rokov.

Podľa odborného vyjadrenia obchodnej spoločnosti PLANEO Elektro zo dňa 5.4.2018, bola trhová hodnota odcudzených vecí - fotoaparátu s príslušenstvom v čase spáchania činu, 450,-Eur.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenému Š. Č. v tejto výške a zo zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody a odkázal na civilný proces. Ostatní poškodení si v tomto konaní neuplatnili nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.